

ŻYĆ EWANGELIA

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO , *B* Mk 1,7-11 * 10.01.2021

Jan Chrzciciel tak głosił: «idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie duchem Świętym». W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odezwał się głos: «Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie».

Dzisiejsze święto jest objawieniem Bóstwa Jezusa Chrystusa. To szczyt objawienia! Już nie jakaś gwiazda czy inny znak dany pasterzom: „A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”, ale głos samego Ojca z nieba objawia nam, że Jezus z Nazaretu jest Jego umiłowanym Synem. Tę prawdę Jezus potwierdzał nieustannie zwracając się do swego Ojca imieniem Abba. Święty Jan Ewangelista mówi o tym ok. 100 razy. W chwili chrztu rozpoczyna się Jezusowa misja zbawcza. Równocześnie Duch Święty rozpoczyna swoje działanie w duszach, które trwać będzie aż do skończenia czasów. Liturgia dzisiejszej niedzieli sprzyja temu, by przypomnieć sobie o własnym chrzcie i jego konsekwencjach w naszym życiu. Św. Augustyn o dniu, w który przyjął ten sakrament, wspomina z radością; „Ni mogłem się w owych dniach nasycić cudowną słodyczą rozmyślania o głębi Twego planu zbawienia ludzkości” (Wyznania, IX,6). Z taką samą radością również my winniśmy pamiętać, że zostaliśmy ochrzczeni w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy w swym życiu opieram się na nieuwarunkowanej niczym miłości Boga do mnie? Czy wierzę, że jestem bezwarunkowo kochany i że Bóg zawsze pragnie mojego dobra?

Do wykonania: Będę szukał Bożej woli i według niej postępował w codziennym życiu.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

11.01 (poniedziałek) Wspomnienie św. Benedykta z Menni, zakonnika

Urodził się 11.03.1841 r. w Mediolanie. Jego powołanie zaczęło się od pielęgnowania ofiar wojny. Potem wstąpił do bonifratrów. Studiował medycynę i teologię. Świecenia kapłańskie przyjął w 1866 r. odnowił zakon w Hiszpanii, zakładał przytulki i szpitale. Zmarł 24.04.1914 r. Proces beatyfikacyjny sługi Bożego rozpoczął się w r. 1945. Dnia 23.06.1985 został beatyfikowany, a następnie kanonizowany w dniu 21.11.1999 roku w Rzymie.

12.01 (wtorek) Wspomnienie św. Arkadiusza, męczennika

Pochodził z Cezarei Mauretańskiej (dzisiaj Cherchel w Algierii). Urodził się w 284 r. Podczas prześladowania chrześcijan za czasów Dioklecjana (284-305) uciekł z miasta i ukrywał się. Na wieść o tym, że zamiast niego aresztowano jego rodzinę, wrócił i sam stawił się przed sędzią. Usiłowano go najpierw namową, a potem torturami skłonić do

odstępstwa od wiary i złożenia ofiary bożkom. Polamano mu golenie, odcinano mu po kawalku kończyny, a wreszcie ukrzyżowano go. Do końca życia znosił męki z heroicznym męstwem. Zginął w 305 r.

13.01 (środa) Wspomnienie św. Hilarego, biskupa i doktora Kościoła

Hilary ur. się w Poitiers na początku IV w. Ok. 350 r. został wybrany biskupem swojego miasta. Gorliwie bronił bóstwa Chrystusa przeciw arianom, za co cesarz Konstantyn skazał go na wygnanie. Napisał dzieła pełne mądrości i nauki umacniającej wiarę katolicką oraz komentarze do Pisma Świętego. Zmarł w roku 367. Część zachowanych jego szczątków znajduje się w kościele św. Dionizego w Paryżu oraz w Poitiers.

15.01 (piątek) Wspomnienie św. Pawła z Teb, pustelnika

Urodził się ok. 228 r. w zamożnej rodzinie. Pierwszy raz uciekł na pustynię przed prześladowaniem za wiarę za czasów cesarza Decjusza. Drugi raz, po szantażu chciwego szwagra, trafił do grotty skalnej, gdzie żył 90 lat jako pustelnik. Jego relikwie odnaleziono w XII w. i przeniesiono do Konstantynopola. Podczas wojen krzyżowych trafiły do Wenecji, a następnie do Budapesztu. Uznawany jest za pierwszego pustelnika w historii Kościoła. Paulini wybrali go na swojego patrona.

16.01 (sobota) Wspomnienie św. Marcelego I, papieża i męczennika

Był 30-ym papieżem. (od 27.05.308 do 16.01.309 r.). Po śmierci pap. Marcelina – ze względu na prześladowania chrześcijan – przez trzy lata nie można było wybrać biskupa Rzymu. Gdy prześladowania zelżały, za panowania cesarza Maksencjusza, wybrano Marcelego. Zajmował się głównie reorganizacją Kościoła, był autorem systemu opieki nad cmentarzami. Podzielił Kościół rzymski na 25 parafii, którymi zarządzili prezbiterzy. W 309 został on jednak wygnany przez cesarza Maksencjusza, gdyż papież nakładał bardzo surowe pokuty na apostatów pragnących powrócić do Kościoła i powodowało to niepokoje. Zmarł 16.01.309 w Rzymie.

WARTO WIEDZIEĆ:

Chrzest jest zanurzeniem w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. (1) Gładzi grzech pierwotny. (2) Włącza ochrzczonego do wspólnoty Kościoła. Píše o Kościele św. Paweł, używając pięknego określenia: Mistyczne Ciało Chrystusa. Każdy z członków tego Ciała jest bardzo ważny. Spoiwem łączącym poszczególne części tego Ciała jest (3) wiara zaszczipiona w każdym z nas przez sakrament chrztu. Wiara ta, gdy człowiek ją rozwija, powoduje wychodzenie ze świata własnego „ja” i wchodzenie w komunie z Jezusem oraz z braćmi i siostrami w wierze. Pogłębia się miłość. Jeśli mamy się zbawić, to na pewno nie w pojedynkę, ale w relacjach z innymi. Nikt nie jest samotną wyspą. Albo pociągnę ludzi do góry, do dobra, do Boga. Albo ściągnę ich w dół. Nie ma sytuacji pośredniej. Jesteśmy powołani, by zbawić się nie w pojedynkę, ale w rodzinie, we wspólnotach. Relacje powodują wzajemne oddziaływanie. Pomocna w zrozumieniu tej drogi może być zasada systemu naczyń połączonych. Im więcej będzie w nas dobra, czyli naszego podobieństwa do Boga, przyłgnięcia do Niego, tym nasze dobre oddziaływanie na innych będzie większe i skuteczniejsze. Jeśli np. jedna osoba w rodzinie, we wspólnocie, będzie próbować się nawracać do Boga, to tym samym oddolnie będzie wpływać na innych. Nie nakazując komuś zmianę życia: „*Ty musisz się nawrócić, bo jesteś taki albo taki*”, ale próbując wpiery zmienić i nawracać siebie.